

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobkyně **E. L.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** v Praze 5, Křížová 25, o invalidní důchod, k žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 20. 9. 2012, čj. „x“, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 20. 9. 2012, čj. „x“ se z r u š u j e a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 315,- Kč do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí žalované o námitkách, kterým byla zamítnuta její žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu s tím, že žalobkyni i nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Žalovaná posoudila námitky žalobkyně, odkázala na hodnocení jejího stavu v námitkovém řízení, z něhož vyplynulo, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je stav po zlomenině krčku pravé stehenní kosti při osteoporóze v červenci 2001, který byl řešen operativní implantací endoprotézy, v současnosti přetrvává omezení pohybu pravého kyčelního kloubu a mírná porucha stereotypu chůze, levá dolní končetina je zkrácena o 2 cm.

Toto postižení odpovídá kap. XV., oddílu B, pol. 8b) vyhlášky č. 359/2009 Sb. a míře poklesu pracovní schopnosti ve výši 40 %. Žalovaná v napadeném rozhodnutí dále uvádí, že žalobkyně byla odborně dovyšetřena, nálezy byly posléze k dispozici, ostatní onemocnění žalobkyně jsou málo závažná, případně kompenzovaná a proto nedošlo k využití možného navýšení míry poklesu pracovní schopnosti. Žalobkyně je tak i nadále invalidním I. stupně invalidity dle § 39 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.

Žalobkyně v žalobě namítala, že posudkoví lékaři zohlednili v jejím případě pouze stav po TEP pravé kyčle po fraktuře krčku a stanovili míru poklesu ve výši 40 %, další zdravotní problémy, doložené odbornými nálezy, však nehodnotili, je přesvědčena, že s ohledem na další příčiny jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu mělo dojít k využití § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Posudek tak hodnotí jako neobjektivní, neúplný a nepřesvědčivý, nedůkladné zkoumání jejího zdravotního stavu způsobilo vadu řízení, která mohla mít za následek nesprávné stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně a tedy i nesprávné posouzení zákonných podmínek invalidity ve smyslu § 39 ZDP. Žalobkyně proto navrhla provedení revizního znaleckého posudku.

Soud vyžádal ve věci vypracování posudku věcně a místně příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a soc. věcí v Hradci Králové, tento byl vypracován dne 11. 6. 2013. PK uvedla, že u žalobkyně je rozhodujícím zdravotním postižením stav po náhradě pravého kyčelního kloubu, dále se pak jedná o vleklý bolestivý syndrom krční, hrudní a bederní páteře, vadné držení těla, padoucnici, bolesti hlavy, úzkostně depresivní syndrom, osteoporózu a dále o stav po zlomenině levé holenní kosti, operačně řešenou (3/2013), po náhradě pravého kyčelního kloubu (6/2001) a po zlomenině krčku pravé stehenní kosti (6/2001). Posudková komise zhodnotila prakticky veškerou dostupnou zdravotní dokumentaci žalobkyně, uvedla, že rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu řadí do kap. XV., oddíl B, pol. 8b) vyhlášky č. 359/2009 Sb., s určením míry poklesu pracovní schopnosti ve výši 40 %, s tím, že z ortopedického nálezu a z přešetření stavu v komisi plyne, že přetrvává omezení hybnosti funkce kyčelního kloubu se snížením celkové pohyblivosti a následným omezením některých denních aktivit, o těžkou poruchu s výraznou poruchou funkce se však nejedná. Na dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu se podílí i postižení celé páteře, dokumentace prokazuje statickodynamickou poruchu celé páteře s omezením hybnosti, především v krčním a bederním úseku. Znamky těžkého kořenového dráždění s těžkým funkčním postižením ortopedické a neurologické nálezy neprokazují. Zjištěná epilepsie s ojedinělými záchvaty je kompenzovaná, bolesti hlavy se neprojevují těžkou migrenózní formou, posuzovaná trpí úzkostně depresivním syndromem při somatickém postižení. Uvedená postižení jsou posudkově méně významná, ale podílí se na snížení pracovních schopností posuzované. Posudkově pak PK míru poklesu odůvodnila tak, že s ohledem na práci v dělnických profesích volí u žalobkyně horní hranici procentního rozpětí uvedené položky a pro padoucnici, postižení páteře a úzkostně depresivní syndrom pak využívá ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. a provádí navýšení míry poklesu o 10 %. PK rekomandovala možný

výkon lehké práce v pomocných dělnických profesích, s tím, že žalobkyně není schopna těžké fyzické práce spojené se zvedáním a přenášením těžkých břemen, dlouhodobé práce ve vynucených a strnulých polohách, především dlouhodobé chůze a stání, prací v předklonu, podřepu a v kleče. S celkovou mírou poklesu pracovní schopnosti ve výši 50 % pak považovala posudková komise žalobkyni od 14. 2. 2012 za invalidní II. stupněm invalidity dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

Při jednání soudu dne 22. 7. 2013 žalobkyně uvedla, že její zdravotní stav je nesmírně závažný, omdlává, má velké bolesti, je přesvědčena, že by měla být zcela invalidní. Na své žalobě proto v plném rozsahu setrvává, žádá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Na náhradě nákladů řízení žalobkyně účtovala jízdné osobním automobilem, neboť potřebuje doprovod, jedná se o Ford Scorpio, s průměrnou spotřebou 9 l/100 km, cena benzínu je 37 Kč/1 l. Cesta k jednání soudu z místa bydliště a zpět představuje 90 km. Pověřená pracovnice žalované ponechala v dané věci rozhodnutí na úvaze soudu.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba byla důvodná.

Žalobkyně se domáhala včasou žalobou přiznání vyššího stupně invalidity, když poukazovala na to, že posudkoví lékaři nezhodnotili zcela dostatečně všechny její zdravotní obtíže. Soud k důkazu vyžádal posudek Posudkové komise MPSV ČR v Hradci Králové, z něhož je patrné, že komise dala žalobkyni za pravdu, když konstatovala, že kromě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně trpí i dalšími zdravotními problémy, které se z posudkového hlediska na ztrátě pracovní schopnosti žalobkyně podílejí a tento fakt prakticky objektivně naplňuje podmínky pro využití navýšení míry poklesu dle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Rozhodující příčinu nedobrého zdravotního stavu žalobkyně posoudila PK obdobně jako dřívější posudkové orgány, určila míru poklesu ve výši 40 %, nicméně po odůvodněném navýšení míry poklesu pracovní schopnosti o 10 % žalobkyně naplňuje podmínky invalidity II. stupně, upravené ust. § 39 odst. 2 písm. b) ZDP – jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně – a soud neměl jinou možnost, než na základě takto zjištěného skutkového stavu věci napadené rozhodnutí žalované o námitkách zrušit jako nesprávné a věci žalované vrátit k dalšímu řízení. Učinil tak v souladu s ust. § 78 odst. 1 a odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s. Žalovaná posoudí nárok žalobkyně a přizná jí s platností od 14. 2. 2012 invalidní důchod II. stupně.

Žalobkyně byla ve věci úspěšná, soud jí proto s odkazem na ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. přiznal náhradu nákladů řízení, spočívající v nákladech dopravení se k jednání soudu osobním automobilem dle vyúčtování, v celkové výši 315,- Kč, které žalovaná žalobkyni zaplatí ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 22. července 2013

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně